

РЕЦЕНЗІЯ

УДК 354.31

Лазур Я. В. – доктор юридичних наук, доцент,
декан юридичного факультету Ужгородського
національного університету, м. Ужгород

ЗАСАДИ ДІЯЛЬНОСТІ МІНІСТЕРСТВА ВНУТРІШНІХ СПРАВ УКРАЇНИ В КОНТЕКСТІ РЕФОРМУВАННЯ ПРАВООХОРОННОЇ СИСТЕМИ

*Рец. на кн.: Глуховець В. А. Організаційно-правові засади діяльності
Міністерства внутрішніх справ в умовах реформування
правоохоронної системи держави : монографія / В. А. Глуховець. –
Дніпро : Ліра ЛТД, 2017. – 420 с.*

Відповідно до Стратегії розвитку Міністерства внутрішніх справ України до 2020 року, перед МВС України, яке є складовою державної правоохоронної системи, постало завдання створити безпечне середовище для існування та розвитку вільного суспільства через формування й реалізацію державної політики у сфері внутрішніх справ, зміцнення довіри суспільства до органів системи МВС. Виконання цього завдання є доволі складним і тривалим процесом, що передбачає створення нової системи здійснення МВС України державного управління у сфері внутрішніх справ, яка забезпечить стійке функціонування, керованість, координацію дій та ефективність роботи всіх органів.

У зв'язку із цим рецензоване монографічне дослідження є надзвичайно актуальним.

Автор цілком слушно акцентує на тому, що вектори реформування правоохоронної системи визначено саме Стратегією розвитку України – 2020 та іншими стратегічними документами. Правоохоронна система країни є складним явищем, об'єкти якої – національна безпека й оборона, судоустрій і судочинство. Тому керівництво держави спрямовує зусилля на реформування саме цих об'єктів правоохоронної системи. Попри це, констатує автор, недостатньо уваги приділено сфері внутрішніх справ держави, а саме тим викликам і загрозам, які наявні в цій сфері та пов'язані зі складною криміногенною ситуацією, зростанням рівня транснаціональної злочинності, нелегальної

міграції, недосконалими системами реагування на повідомлення про події, що загрожують особистій чи публічній безпеці, надзвичайні ситуації внаслідок обмежених можливостей сил цивільного захисту, їх значної віддаленості від місць виникнення таких ситуацій, потребами впровадження європейських стандартів інтегрованого управління кордонами тощо.

У підрозділі 2 «МВС України як суб'єкт реформаторського управлінського впливу» В. А. ГлухOVERЯ аналізує сутність державної політики Міністерства у сфері внутрішніх справ. Зокрема, досліджено механізм реалізації державної політики МВС України у сфері внутрішніх справ, з'ясовано особливості компетенції різних суб'єктів її формування та втілення, розглянуто фактори, що ускладнюють ці процеси, і запропоновано шляхи їх усунення. Автор обґрунтовує положення, згідно з яким засади державної політики МВС України у сфері внутрішніх справ мають бути затверджені Верховною Радою України й погоджені з Президентом України та Урядом. Програмні документи, що визначають розвиток центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовує та координує МВС України, мають бути затверджені Міністерством.

На думку дослідника, пріоритетними напрямками державної політики МВС України у сфері внутрішніх справ слід обрати такі: підвищення рівня професіоналізму кадрів; протидія корупції; удосконалення системи управління й оптимізація діяльності; адекватне реагування на нові виклики та загрози. У цьому контексті проаналізовано програмні документи центральних органів виконавчої влади, діяльність яких спрямовує та координує МВС України, які визначають їх подальший розвиток у кореляції із загальними пріоритетами розвитку системи МВС.

Цілком слушними є висновки В. А. ГлухOVERЯ, згідно з якими основні зусилля керівництва МВС України у цій сфері мають бути спрямовані на забезпечення комплексних і системних змін, насамперед: уточнення ролі та завдань МВС України в галузі безпеки й оборони на оперативному і стратегічному рівнях; розроблення ефективного механізму взаємодії з іншими зацікавленими суб'єктами в межах коротко- та довгострокових заходів з підвищення обороноздатності держави, реагування на кризові ситуації всередині країни; впровадження механізму координації та спрямування дій центральних органів виконавчої влади, що входять до сфери відання Міністерства в галузі

національної безпеки й оборони; подальша реалізація заходів з модернізування інформаційно-комунікаційних систем, уніфікування зразків озброєння, технічного оснащення згідно зі стандартами ЄС; організація спільної системи підготовки та перепідготовки персоналу до виконання покладених завдань, зокрема в зоні АТО; перегляд концепції бюджетного планування і забезпечення ресурсами, запровадження сучасних логістичних механізмів. Окреслені засади повинні бути відображені в програмних документах, які мають визначати подальший розвиток не тільки МВС України, а й системи центральних органів виконавчої влади, що входять до сфери його відання, до 2020 року.

Викладені в монографії положення є науково обґрунтованими та послідовними. Безсумнівно, ця робота є значним внеском у розвиток вітчизняної науки, оскільки містить сучасне бачення та практичні рекомендації щодо перспектив розвитку як правоохоронної системи держави загалом, так і МВС України зокрема.

На наше переконання, монографічне дослідження В. А. Глуховері «Організаційно-правові засади діяльності Міністерства внутрішніх справ України в умовах реформування правоохоронної системи держави» є змістовним і корисним для науковців, працівників правоохоронних органів, представників громадянського суспільства та його інститутів. Монографія є концептуальною, комплексною та фундаментальною працею, що на високому науковому рівні висвітлює актуальні проблеми розвитку системи МВС України.

Рецензія надійшла до редколегії 28.02.2018

Lazur Ya. – Doctor of Law, Associate Professor, Dean of the Law Faculty of Uzhhorod National University, Uzhhorod, Ukraine

Bases of the Activity of the Ministry of Internal Affairs of Ukraine in the Context of the Law Enforcement System's Reformation

Review of the book: Hlukhoveria V. Organizational and legal bases of activity of the Ministry of Internal Affairs in the conditions of reformation of the law enforcement system of the state : monograph / V. Hlukhoveria. – Dnipro : Lira LTD, 2017. – 420 p.

До уваги авторів!

У Національній академії внутрішніх справ триває прийом наукових статей для опублікування у фахових виданнях:

- **«Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ»** (з юридичних наук);
- **«Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ»** (з юридичних наук);
- **«Філософські та методологічні проблеми права»** (з юридичних наук);
- **«Юридична психологія»** (з юридичних і психологічних наук).

Вимоги до змісту статей

Відповідно до Постанови Президії ВАК України «Про підвищення вимог до фахових видань, внесених до переліків ВАК України» від 15.01.2003 № 7-05/1 і наказу МОН України «Про затвердження Порядку формування Переліку наукових фахових видань України» від 15.01.2018 № 32, **наукові статті мають містити такі необхідні елементи**: постановка проблеми в загальному вигляді та її зв'язок із важливими науковими чи практичними завданнями; аналіз останніх досліджень і публікацій, у яких започатковано розв'язання означеної проблеми і на яких ґрунтується автор; виділення не вирішених раніше частин загальної проблеми, яким присвячено статтю; формулювання цілей статті (постановка завдання); виклад основного матеріалу дослідження з повним обґрунтуванням отриманих наукових результатів; висновки та перспективи подальших розвідок у цьому напрямі.

Обов'язкові елементи статті

Індекс УДК розташовують перед заголовком статті з вирівнюванням по лівому краю.

Відомості про автора (авторів): прізвище, ім'я та по батькові автора, науковий ступінь, вчене звання, **ORCID**, посада, місце роботи (навчання) із зазначенням міста. Ці відомості подаються трьома мовами: українською, російською, англійською (див. табл.). Ім'я та прізвище автора мають бути транслітеровані відповідно до Постанови Кабінету Міністрів України «Про впорядкування транслітерації українського алфавіту латиницею» від 27 січня 2010 року № 55. Також обов'язково мають бути зазначені контакти (телефон, електронна пошта).

Заголовок (назва) статті подається трьома мовами: українською, російською, англійською. Назва зазвичай не повинна перевищувати 90 символів (ураховуючи пробіли).

Анотація подається трьома мовами: українською, російською та англійською. Обсяг анотації – не менше 1800 знаків. Вона має бути структурована за логікою опису матеріалу в статті та містити такі елементи: мета, теоретичний базис, наукова новизна, висновки. Анотація не має містити посилань і скорочень, а також дублювати текст статті. Відповідальність за англomовний переклад покладається особисто на автора.

Ключові слова – не менше шести й не більше десяти. Подаються українською, російською та англійською мовами.

Текст статті повинен бути структурованим та мати такі елементи: вступ, мета, виклад основного матеріалу, наукова новизна, висновки. Мінімальний обсяг статті – 10–12 сторінок (список літератури, анотації, ключові слова у зазначеному обсязі не враховуються) на папері формату A4, шрифт Times New Roman, кегль 14, інтервал 1,5. Текст статті Електронні варіанти рисунків і таблиць подаються окремими файлами у форматі A5. **Посилання** на джерела в тексті слід наводити у квадратних дужках із зазначенням номерів сторінок відповідного джерела в порядку наведення посилань у тексті, наприклад: [1, с. 235] або [2, с. 8; 3, с. 45]. Стаття, що подається англійською мовою, обов'язково має супроводжуватися її українськомовним перекладом.

Список використаних джерел подається після тексту та має бути оформлений відповідно до наявних стандартів бібліографічного опису (ДСТУ 7152:2010 «Видання. Оформлення публікацій у журналах і збірниках», ДСТУ ГОСТ 7.1:2006. «СІБВС. Бібліографічний запис. Бібліографічний опис. Загальні вимоги та правила складання», ДСТУ ГОСТ 7.80:2007 «Система стандартів з інформації, бібліотечної та видавничої справи. Бібліографічний запис. Заголовок. Загальні вимоги та правила складання»). Слова і словосполучення скорочуються відповідно до ДСТУ 3582:2013 «Інформація та документація. Бібліографічний опис. Скорочення слів і словосполучень в українській мові. Загальні вимоги та правила», а також ГОСТ 7.12.93 «СИБИД. Библиографическая запись. Сокращение слов на русском языке. Общие требования и правила». Перевага надається першоджерелам, включеним до Web of Science та Scopus.

Додатково слід оформити бібліографічний опис відповідно до стилю APA (транслітерований).

Список літератури не повинен перевищувати 12–14 джерел та містити посилань автора на самого себе.

Для опублікування статті подаються:

- роздрукований варіант статті з підписом автора, що означає повну його відповідальність за якість і наукову значущість поданого матеріалу;
- електронна версія тексту статті на USB-носії або електронною поштою: **rvc@naiau.kiev.ua**;
- витяг із протоколу засідання кафедри (наукової лабораторії) про рекомендацію зазначеної статті до відкритого друку;
- зовнішня рецензія від доктора наук, до кола наукових інтересів якого належить досліджувана в статті проблема (виняток становлять статті, підготовлені докторами наук або за їх співавторства).

Увага! Автори несуть повну відповідальність за достовірність викладеного матеріалу, точність наведених цитат, статистичних даних, власних назв, а також за те, що в матеріалах не містяться дані, які не підлягають відкритій публікації. Статті, подані з порушенням зазначених вимог, не приймаються до друку. Виявлений редакцією факт плагіату є безумовною підставою для відхилення статті.

Адреса для листування: 03035, Україна, м. Київ, пл. Солом'янська, 1 (редакційно-видавничий відділ НАВС).

Телефон для довідок: 097-851-72-96, 14-48, 71-28.

E-mail: **rvc@naiau.kiev.ua**

З питань розміщення статей у фахових виданнях Національної академії внутрішніх справ звертатись:

• **«Науковий вісник Національної академії внутрішніх справ»** (виходить друком чотири рази на рік) – тел. 097-851-72-96, внутр. 14-48, 71-28 (відповідальна особа – Яковлева Ангеліна Яківна);

• **«Юридичний часопис Національної академії внутрішніх справ»** (виходить друком двічі на рік) – тел. 097-851-72-96, внутр. 14-48, 71-28 (відповідальна особа – Яковлева Ангеліна Яківна);

• **«Філософські та методологічні проблеми права»** (виходить друком двічі на рік) – тел. (044) 249-09-69, внутр. 12-82 (відповідальна особа – Павлишин Олег Володимирович);

• **«Юридична психологія»** (виходить друком двічі на рік) – тел. (044) 520-08-89, 561-18-74, внутр. 15-56, 71-31 – кафедра юридичної психології (відповідальна особа – Казміренко Людмила Іванівна).

Таблиця

**Відповідники основних посад,
наукових ступенів і вчених звань**

ТЕРМІН УКРАЇНСЬКОЮ	МОЖЛИВІ ВАРІАНТИ ПЕРЕКЛАДУ
доктор юридичних наук	Doctor of Law* ¹ Doctor of Science of Law Doctor of Juridical Science Doctor of Legal Science
кандидат юридичних наук	Ph.D in Law Candidate of Science of Law Candidate of Juridical Science Candidate of Legal Science Candidate of Law/Laws
доктор філософії (з права)	Doctor of Philosophy (in Law) Philosophy Doctor (in Law)
професор	Professor
доцент	Associate Professor Docent Assistant Professor
старший викладач	Senior Lecturer
викладач	Lecturer
провідний/старший/молодший науковий співробітник	Leading/Senior/Junior Research Fellow Leading/Senior/Junior Fellow Leading/Senior/Junior Researcher
докторант	Doctoral Student
аспірант, ад'юнкт	Postgraduate Student Graduate Student Graduate
здобувач	Researcher

* Напівжирним виділенням позначені рекомендовані редакцією варіанти перекладу.